

DE WATERHEKS

Spannend en humoristisch sprookje

door

ANJA VAN DER HEIJDEN

met liedjes van

Ruud Klootwijk (tekst)

en

Brigit Calame (muziek)

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE WATERHEKS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANJA VAN DER HEIJDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Larissa - egoïstische, ijdele, mooie zus

Marlijn - praktische, hulpvaardige, onopvallende zus

Riekeliën - huishoudster

Quelise Quantro - waterheks

Docus - vriend van Larissa

Gromniks - veldwachter

DECOR:

Huiskamer van twee zussen. Veel tierelantijnen, hier en daar wat spinrag. Bellekoord aan de muur. Antieke potkachel. Terrasdeuren die uitkijken op een tuin met ouderwetse gordijnen ervoor. Een deur naar keuken en hal. Terrasdeuren naar een tuin. Grote spiegel boven de schoorsteenmantel. Een eettafel met drie of vier stoelen. Bankje, telefoontafeltje met telefoon en telefoonboeken eronder.

Marlijn zit te naaien aan de eettafel. Naaimachine. Lappen stof. Ze heeft een ouderwets knoetje en een bril op. Speldt de zoom van een rok en een blouse. Ze zit in zichzelf te neuriën. Larissa komt binnen met een jas over haar arm, een aantal hoeden in haar handen en een paar hoeden op haar hoofd. Ze gooit een paar hoeden op de tafel waar Marlijns naaispullen liggen. Terwijl ze praten, probeert Larissa voor de spiegel de hoeden uit.

LARISSA: Marlijn, help me eens. Welke staat me het beste?

MARLIJN: Hé, kijk uit! Straks vallen die spelden op de grond.

LARISSA: Haal ze dan even weg. Zeg eens, welke hoed moet ik op?

MARLIJN: Wat moet je met al die hoeden?

LARISSA: Passen, dat zie je toch?

MARLIJN: Larissa, let nou op, straks kan ik die rok opnieuw spelden. Haal die rotzooi van tafel.

LARISSA: Nee, eerst moet je zeggen welke me het beste staat.

MARLIJN: Je ziet er altijd mooi uit, Larissa, dat weet je toch?

LARISSA: Ja. Maar straks heb ik een belangrijke afspraak.

MARLIJN: Ga je vanavond nog uit? Het stormt en regent buiten!

LARISSA: Ach, die paar druppels? In de auto voel je daar niks van.

MARLIJN: Toch zou ik maar wat warmes opzetten.

LARISSA: Iets warmes? Nee, kom nou, ik wil indruk maken. Welke moet ik op? Deze is wat te roze, vind je niet? Daar word ik bleek van.

MARLIJN: Roze staat je goed.

LARISSA: Maar blauw staat me beter. Hoe vind je deze?

MARLIJN: Ik vind die met die strikken...

LARISSA: Nee, geen strikken. Dat is kinderachtig.

MARLIJN: Die zwarte?

LARISSA: Zwart? Zwart? Dan zie ik eruit alsof ik vier maanden niet geslapen heb. Kijk zelf maar. Afschuwelijk. Als hij me hiermee zag.

MARLIJN: Wie?

LARISSA: M'n nieuwe vriend.

MARLIJN: Een nieuwe vriend? En Ricardo dan?

LARISSA: Ricardo? O nee, dat is al drie dagen uit. Vervelende zeur. Hij bleef maar vragen of ik met hem wilde trouwen. Trouwen! Het idee alleen al.

MARLIJN: Waarom is dat zo vervelend?

LARISSA: Dan moet ik zelf m'n bed opmaken en de keuken soppen. Daar heb ik geen zin in.

MARLIJN: Dat moet je nou toch ook?

LARISSA: Nee, nou doet Riekeliën dat allemaal.

MARLIJN: *(staat op en loopt naar de keuken)* Riekeliën verwent jou veel te veel. Dat kun je best zelf. We hadden afgesproken dat we dat zelf zouden doen. Ik ga eens een hartig woordje met haar spreken.

LARISSA: Hè nee, doe dat straks maar. Zeg nou eerst even welke hoed ik op moet. Straks komt Docus en...

MARLIJN: *(komt terug en gaat zitten - op een van de hoeden)* Docus? Wie is Docus?

LARISSA: M'n nieuwe vriend! O, hij is zo knap. Hij speelt prachtig gitaar en hij heeft zo'n mooie stem. En hij heeft een auto met een open dak! We maken altijd.... Maar welke hoed moet ik nou op?

MARLIJN: Met dit weer? In een auto met open dak? Eén die niet afwaait, lijkt me.

LARISSA: Hè, help me nou even! Misschien die roze met die rode linten. Maar waar is-tie nou? *(kijkt rond en ziet dat Marlijn op de hoed zit)* Ooooo, ga staan! M'n hoed. Helemaal verruïneerd.

MARLIJN: *(fatsoeneert de hoed en zet hem daarna op Larissa's hoofd)* Welnee, gewoon even fatsoeneren. Zo, al klaar.

LARISSA: *(draait voor de spiegel rond)* Hoe vind je hem?

MARLIJN: Prachtig, hoor. Wat gaan jullie doen?

LARISSA: Naar een galavoorstelling in het Karnac Theater.

MARLIJN: O, wat leuk. Wat is er te zien?

LARISSA: De première van een of andere opera.

MARLIJN: Een opera...wat leuk.

LARISSA: *(terwijl ze weer van hoed verwisselt)* Ja, dat zal wel.

MARLIJN: 'Dat zal wel?' Dat is toch leuk, opera?

LARISSA: Geen idee, ik heb er nog nooit één gezien. Deze misschien?

MARLIJN: Wat maakt het uit! Hij vindt je toch wel mooi.

LARISSA: Maar met een mooie hoed ben ik nog mooier, dat weet je toch!

MARLIJN: Ik wou dat je wat minder ijdel was. Ik snap niet dat je je zo druk maakt over hoe je eruit ziet.

LARISSA: Dat kun jij makkelijk zeggen. Jij hoeft niet naar een galavoorstelling..

MARLIJN: Nee, helaas niet. Maar dat hoef je me niet onder m'n neus te wrijven. *(Riekeliën, de huishoudster, komt binnen)*

RIEKELIEN: Willen jullie een kopje koffie?

LARISSA: Nee, we hoeven geen koffie. Ik ga straks uit.

MARLIJN: Ik lust wel een kopje, Riekeliën. Zal ik je even helpen?

RIEKELIEN: Nee, nee, koffiezetten kan ik nog wel. Blijf maar lekker zitten. Eén kopje koffie, komt eraan.

LARISSA: Riekeliën, welke hoed staat me beter, deze, deze of deze?

RIEKELIËN: Wil je een eerlijk antwoord?

LARISSA: Ja, natuurlijk!

RIEKELIËN: Het interesseert me niks.

LARISSA: Hè. Je kunt toch wel zeggen welke je mooier vindt?

RIEKELIËN: Dat je je zo druk maakt om een hoed. Er zijn veel belangrijker dingen op de wereld.

LARISSA: Ik zou niet weten wat. Zeur nou niet zo en zeg even welke je het mooiste vindt. *(Riekeliën zucht en wil gaan zitten op een stoel waar een van de hoeden op ligt. Marlijn trekt de hoed nog net op tijd onder haar vandaan. Larissa zet een voor een de hoeden op)*

RIEKELIËN: Goed, laat maar zien dan.

PRECIES HET GOEDE GOEDJE (liedje door LARISSA)

Refrein:

Met zo'n snoetje, ja, dan moet je,
Wel precies het goede hoedje.
Zonder hoedje is je snoetje niet compleet.
Dus dan zet je, want wat let je,
Op je hoofd een hoed of petje,
En dat redt je, als je dat maar even weet.

Kijk, zo'n hoed kan aardig lijken,
Maar je moet wel eerst bekijken,
Of die hoed, al is-tie goed, wel bij je past.
Als je dan iets hebt gevonden,
Ben je heel erg opgewonden,
Want hij staat je, 't is een plaatje, dat staat vast.

(Refr.)

Als m'n vriendje me komt halen,
Wil ik hier gewoonweg stralen,
Met die hoed, die echt heel goed, echt bij me past.
Riekeliën, zeg jij nou ook es,
Kan ik zo nou uit met Docus,
Als ik deze opdoe, is-tie dan verrast?

(Refr.)

LARISSA: Deze... deze... of deze?

RIEKELIEN: Die roze is prachtig.

LARISSA: Maar daarmee zie ik eruit alsof ik maanden zonder eten en drinken op de Noordpool gezeten heb.

RIEKELIEN: Dan die blauwe.

LARISSA: Die is kinderachtig.

RIEKELIEN: Die rood met zwarte dan.

LARISSA: Aan jou heb ik nog eens wat. Volgens mij is die zwarte met die linten mooier...

RIEKELIEN: Als je het toch allemaal zelf beter weet, waarom vraag je het me dan? Ik ga koffiezetten... *(loopt de kamer uit en mompelt voor zichzelf uit)* Wat heb ik toch fout gedaan?

LARISSA: Wat zeg je, Riekeliën?

RIEKELIEN: Ik wou dat je wat minder ijdel was. Ik heb jullie moeder beloofd dat ik goed voor jullie zou zorgen. Maar ondertussen doe jij niets anders dan je haren kammen, hoeden passen en je nagels lakken.

LARISSA: Dat gaat je niks aan.

MARLIJN: Larissa!

LARISSA: Het is toch zo! Riekeliën bemoeit zich overal mee, maar ze is nog steeds gewoon onze huishoudster.

MARLIJN: Dat is ze niet. Ze heeft ons opgevoed sinds we kinderen waren.

LARISSA: We betalen haar toch!

RIEKELIEN: Ja hoor, Larissaatje, ik ben huishoudster. En nu ga ik naar de keuken, waar ik hoor.

LARISSA: Hoor je, hoe brutaal? Ik ga eens nieuwe regels instellen.

MARLIJN: Wat voor regels?

LARISSA: Huishoudsterregels. Wij gaan eens manieren leren. Riekeliën, vanaf nu noem je ons 'mevrouw'. Als je binnenkomt, vraag je netjes: 'Wat wensen de dames?' En als je weggaat, vraag je: 'Nog iets anders van uw dienst?' En verder niks. Verder bemoei je je nergens mee.

MARLIJN: Dat is belachelijk, Larissa. Nee hoor, Riekeliën, trek je maar niks van Larissa aan. Je verwent haar veel te veel.

LARISSA: Nou ja!

RIEKELIEN: *(sarcastisch)* Nog iets anders van uw dienst, juffrouw Larissa?

LARISSA: Het begint erop te lijken. Nu moet je het alleen nog op een andere toon zeggen. Liever.

RIEKELIEN: Lief? Tegen jou? Je weet zelf niet wat dat is. *(Riekeliën af)*

LARISSA: Nou ja, hoe durft ze! Ik weet best wat lief is. Ik ben hartstikke

lief.

MARLIJN: Daar merk ik anders niks van. Belachelijk, Larissa, hoe kon je dat nou doen?

LARISSA: Zeur nou niet zo.

MARLIJN: Ik? Zeuren? Jij maakt ruzie met Riekeliën en ik mag niet zeuren? Straks is ze boos en dan gaat ze misschien wel weg. Wat moeten we dan?

LARISSA: Welnee, daar is ze te oud voor.

MARLIJN: En nu hou je op. Ik wil dat je Riekeliën je excuses aanbiedt.

LARISSA: Nee, zij begon, zij zei dat ik ijdel was.

MARLIJN: Dat ben je ook.

LARISSA: Dat ben ik niet. Zeg nou even welke hoed ik op moet!

MARLIJN: Dat interesseert me niet. Ik praat niet meer tegen je.

LARISSA: *(zucht)* Dan doe ik het zelf wel. Die blauwe? Of toch die roze? *(er klinkt een harde knal als van een explosie. Larissa en Marlijn rennen naar de terrasdeuren. Als Marlijn de deuren openzet, waait er rook naar binnen)*

MARLIJN: Wat is dat? Als er maar geen ongeluk gebeurd is.

LARISSA: Ga eens opzij. Ik zie niets.

MARLIJN: Kijk eens, wat een rook.

LARISSA: Als jij voor m'n neus staat, zie ik niks.

MARLIJN: *(gaat opzij)* Kijk maar.

LARISSA: Wat vreselijk. Wat een puinhoop. En dat in onze tuin!

MARLIJN: Een ongeluk. Misschien moeten we gaan helpen. Ik trek m'n schoenen aan. Waar is m'n jas?

LARISSA: Wat een rotzooi. Kunnen ze die rotzooi niet ergens anders maken! *(er wordt gebeld. Riekeliën op)*

RIEKELIËN: Mevrouw, er is een mevrouw aan de deur die vraagt of ze mag binnenkomen.

MARLIJN: Laat maar binnen.

LARISSA: Een mevrouw? Heeft die mevrouw ook een naam?

MARLIJN: Misschien iemand van dat ongeluk!

RIEKELIËN: Die wil ze niet zeggen.

LARISSA: Wat komt ze doen?

RIEKELIËN: Dat wil ze ook niet zeggen.

MARLIJN: Larissa, wacht nou even. Dat is vast...

LARISSA: Heeft ze een afspraak?

RIEKELIËN: Dat heb ik niet gevraagd.

LARISSA: Er is een mevrouw aan de deur die niet wil zeggen hoe ze heet, niet wil zeggen wat ze komt doen en die ook geen afspraak heeft?

RIEKELIËN: Ja mevrouw, dat klopt wel zo'n beetje.

MARLIJN: Riekeliën, laat haar snel...

LARISSA: Onbekende mevrouwen zonder afspraak laten we niet binnen. Stuur haar weg.

MARLIJN: Nee Riekeliën, laat haar binnen. Larissa, dat is vast iemand die wat met dat ongeluk te maken heeft. We moeten helpen. *(Marlijn en Riekeliën samen af. Larissa past nog een aantal hoeden)*

LARISSA: Eigenlijk staan ze me allemaal fantastisch. Deze. Of toch maar die? *(Marlijn en Quelise samen op. Quelise ziet er verwaaid en verregend uit. Ze draagt een motorpak of een overall met een leren jas, een vliegenierspet of ouderwetse motorhelm op en heeft een gereedschapskist in haar hand. Hekserig, maar modern. Heksenlachje, eng, maar toch ook lief. Wat zwarte strepen op haar gezicht)*

QUELISE: Sorry, dat ik zomaar binnerval.

LARISSA: Dat is ook geen manier van doen, mevrouw eh... .

QUELISE: Quelise Quantro.

MARLIJN: Dat geeft niks, mevrouw Quantro. Ik ben Marlijn en dat is mijn zus Larissa.

LARISSA: Heeft u die puinhoop in onze tuin gemaakt?

MARLIJN: Bent u niet gewond?

QUELISE: *(tot Larissa)* Ik ben bang van wel. *(tot Marlijn)* Nee, gelukkig niet.

MARLIJN: Gelukkig maar. Gaat u maar even zitten, dan kunt u even bijkomen. Geef uw jas maar even hier. Dan hang ik hem even voor de kachel om te drogen.

LARISSA: Laat Riekeliën dat doen. *(Larissa trekt aan het bellekoord)*

QUELISE: Doet u niet te veel moeite.

MARLIJN: Geeft u nu maar, of wilt u kouvatten?

QUELISE: Als u het zo stelt. Dank u wel. *(Quelise wil gaan zitten op een stoel waar een hoed op ligt. Marlijn haalt de hoed weer net op tijd weg. Larissa gooit zonder om te kijken weer een hoed op de stoel, zodat Quelise toch op een hoed gaat zitten. Riekeliën komt binnen)*

RIEKELIËN: Wat wensen de dames?

LARISSA: Hang die jas in de keuken even te drogen, Riekeliën.

RIEKELIËN: Natuurlijk, mevrouw. Nog iets anders van uw dienst?

LARISSA: Nee, dank je wel. *(Riekeliën met jas weer af)*

MARLIJN: En uw gezicht is vies en uw haar is kletsnat. Riekeliën! *(Riekeliën, jas nog steeds in haar handen, op)*

RIEKELIËN: Wat wensen de dames?

MARLIJN: Wil je misschien ook even een handdoek en wat water halen voor mevrouw, dan kan ze haar gezicht schoonmaken en haar

haar drogen.

RIEKELIEN: Zeker, mevrouw. Nog iets anders van uw dienst?
(Riekeliën weer af)

LARISSA: Wat was dat net? U heeft er wel een puinhoop van gemaakt.

MARLIJN: Gelukkig bent u niet gewond. *(Riekeliën komt terug met een bakje water en een handdoek en geeft deze aan Marlijn. Marlijn geeft het aan Quelise, die van het water in haar buurt bijna in extase raakt. Ze speelt met het water en besprenkelt haar omgeving en (eventueel) het publiek. De anderen kijken vol verbazing en wat angstig toe)*

RIEKELIEN: Alstublieft, mevrouw.

MARLIJN: Alstublieft. Kunt u uw gezicht wat fatsoeneren en uw haar drogen. Kom hier bij de kachel zitten.

RIEKELIEN: Nog iets anders van uw dienst?

LARISSA: Ik word gek van jouw 'Nog iets anders van uw dienst?'

RIEKELIEN: Dat heeft u me anders net zelf geleerd. Nog iets anders van uw dienst?

MARLIJN: Nee, dat is het wel. Dank je wel. *(Riekeliën blijft wachten)*

LARISSA: Als u klaar bent, kunt u ons dan even vertellen... Wat is er, Riekeliën?

RIEKELIEN: Ik wacht even.

LARISSA: Waar wacht je op?

RIEKELIEN: Jullie hebben vast nog iets nodig.

LARISSA: Dan roepen we je wel.

RIEKELIEN: Ik blijf liever hier. Anders blijf ik zo heen en weer rennen.

LARISSA: Dan ren je maar heen en weer. Daar word je voor betaald.

RIEKELIEN: Veel te weinig, anders.

LARISSA: Veel te veel, bedoel je. Wat heb ik je net nou geleerd? Als jij vraagt: 'Nog iets anders van uw dienst', zeggen wij: 'Nee, dank je', en dan kun jij terug naar de keuken. Hop, hop, hop.

RIEKELIEN: Hop, hop zelf. Als je maar weet dat ik niet meer kom, al bel je nog zo hard. *(Riekeliën af)*

MARLIJN: Voelt u zich al wat beter?

QUELISE: Prima. Dank u wel.

LARISSA: Mooi, misschien kunt u ons dan nu even vertellen wat er precies gebeurd is. Hoe bent u in onze tuin terechtgekomen?

QUELISE: Eigenlijk is het een geheim. Kan ik u vertrouwen?

LARISSA: Een geheim waarom u een puinhoop maakt van onze tuin?

MARLIJN: Larissa, stil! Wij vertellen niks aan niemand.

QUELISE: Het is echt een topgeheim, hoor. Mondje dicht.

MARLIJN: Natuurlijk!

QUELISE: Ik ben een nieuw heksmobiel aan het fabriceren. Die was ik aan het uittesten.

MARLIJN: Een heksmobiel? Bent u heks?

LARISSA: En bezems dan?

QUELISE: Bezems zijn al honderd jaar uit de tijd.

MARLIJN: O, natuurlijk. U gaat ook met uw tijd mee.

QUELISE: Ja, de tijden zijn veranderd.

HEKSEN GAAN VOORUIT (liedje door QUELISE)

Honderd jaar geleden, geen auto en geen tram,
We gingen met de bezem en die had niet eens een rem!
We hadden nog geen motor, je hoorde geen geluid,
Het ging een beetje langzaam, maar we kwamen wel vooruit!

Refrein:

Hoei-oei-oei-oei, vogels op de vlucht,
Hoei-oei-oei-oei, heksen door de lucht,
Hoei-oei-oei-oei, sneller dan 't geluid,
Hoei-oei-oei-oei, heksen gaan vooruit!

Vijftig jaar geleden, we namen soms de trein,
Ze trokken aan de noodrem en dat vonden we niet fijn.
Dan kwamen we niet verder, we stapten dan maar uit,
Dan gingen we maar lopen, maar we kwamen wel vooruit.

(Refr.)

Een week of wat geleden, toen 't reizen niet beviel,
Toen kreeg ik een ideetje en dat werd de heksmobiel.
Veel beter dan een bezem, en al dat stoomgefluit,
De tijden zijn veranderd, ja, wij heksen gaan vooruit!

(Refr.)

MARLIJN: Zo, dus u bent heks.

QUELISE: Ja, een waterheks. Hier is mijn kaartje. *(Quelise haalt een visitekaartje uit haar gereedschapskist, haalt het door de bak met water heen en geeft het aan Marlijn. Marlijn leest het kaartje voor en legt het op een kast)*

MARLIJN: Quelise Quantro, waterheks. Uitvinder en mobielenmaker.

QUELISE: Juist, dat ben ik. Een paar honderd meter hiervandaan kwam ik in een regenstorm terecht en stortte ik neer. Gelukkig in een stel struiken. Sorry, van uw tuin. Ik vroeg me af of ik wat water mocht lenen.

MARLIJN: Water?

QUELISE: Ja, m'n nieuwe heksmobiel loopt op water. Wij doen alles met water, ziet u. Ik moet de watermeters nog wat beter afstellen. Heeft u een jerrycan water voor me?

LARISSA: Volgens mij heeft u wel meer nodig dan een jerrycan water. Ligt uw heksmobiel niet helemaal in de kreukels?

QUELISE: Een kwestie van wat losse schroefjes en moertjes. Dat heb ik hiermee (*wijst op haar gereedschapskist*) zo opgelost. Kan ik wat water krijgen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto